СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
РІК LVI. Ч. 126. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 2-го ЧЕРВНЯ 1948. No. 126. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 2, 1948 VOL. LVI.
ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ПОШАНА АМЕРИКАНСЬКИМ ГЕРОЯМ ПОЛУЧЕНА З НАДІЄЮ НА МИР

З нагоди Поминального Дня у понеділок 31 травня американська нація склала належну пошану своїм поляглим героям традиційними способами. У неділю 30 травня відбулися богослуження в різних церквах і на цвинтарях, а в понеділок відбулися військові паради, в яких брали участь ветеранські організації при співучасті великих мас цивільної публики, як глядачів. Паради були б випали величавіше, коли б не дощ, що перепадував в різних околицях і в різних годинах.

У Вашингтоні президент Труман взяв участь у неділю в богослуженні, відправленім в память героїв на Арлінгтон цвинтарі, склав вінець на гробі Незнаного Вояка і виголосив 15 минутову промову. У ній звернувся президент з мольбами до Всевишнього, щоб дав нам силу і спромогу осягнути мир, повторюючи слова Линкольна, щоб жертва поляглих героїв принесла хосен. „Ми хочемо миру, опертого на справедливости", заявив президент і „це є основа платформи нашої закордонної політики".

З нагоди Поминального Дня предсідник палати репрезентантів Мартин виголосив промову на побоєвищі з часів Громадянської Війни в Гетисбургу, в якій пригадав, що нам треба завжди стояти на сторожі громадянських свобід і недопустити до того, щоб комуністи знищили теперішню систему американського уряду. Він сказав, що комуністи хочуть завласнити собі ті права, яких вони відмовляють іншим. — Під час поминальних церемоній прикрашено гроби 211 вояків з другої світової війни, яких тіла привезено сюди з заморських країн.

328 людей згинули під час святочної триднівки.

Агенція Асошієйтед Прес обчисляє, що впродовж трьох святочних днів для поминання померших вояків згинуло від нещасливих випадків 328 осіб. Тут не заражовані жертви повені в західних стейтах. Загалом стверджують, що виїзд з великих міст на відпочинок був цього року менший, ніж попередніми роками.

КАТАСТРОФА З ПРИЧИНИ ПОВЕНІ В СТЕЙТІ ОРЕГОН.

Портленд, у стейті Орегон.— Внаслідок прірви в прибережних охоронних валах над рікою Колумбія містечко Ванпорт перемінилося в озеро і всі мешканці в числі 19,000 мусіли спасати своє життя втечею. Вода піднеслася до 15 стіп висоти і залляла буквально ціле місто. Президент проголосив стан катастрофи в цій околиці, а Американський Червоний Хрест змобілізував усі засоби, щоб рятувати мешканців та прийти їм з допомогою. Числа погибших ще не оголошено.

ПОЧАЛИ БУДОВУ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ДОМУ В ВИНИПЕГУ.

Винипег. — У вівторок 18 травня почали будову Українського Національного Дому в Виннипегу при Мейн Стріт і Флора Евеню. Офіційно започаткував будову інж. В. Косар, голова КЕ УНО. Він викопав першу лопату землі на місце де має станути будівля. Церемонія відбулася в приявності членів Будівельного Комітету, який є під головуванням Св. Борівця, а дальше представників осередних українських установ та репортерів місцевої української й англійської преси.

КОНГРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ ПОЛЯКІВ ДОМАГАЄТЬСЯ СХІДНІХ ГРАНИЦЬ ПОЛЬЩІ З 1939 Р.

Филаделфія. — Польсько-Американський Конгрес, який відбувся тут у трьох останніх днях травня, приняв резолюції, вислані до уряду Злучених Держав та до Обєднаних Держав. Як звідомляє кореспондент щоденника Ню Йорк Таймс, конгрес „апелює до Обєднаних Держав, щоб привернути східні кордони Польщі з 1939 р. і затримати теперішні західні кордони; прохає дозволу привезти польські воєнні сироти до нашої країни на кошт Польсько-Американського Конґресу; заявляється за негайне ухвалення закону для допущення 200,000 скитальників з Европи до Америки". Предсідником Конгресового Комітету вибрано поновно Карла Розмарека, скарбником Яна Станека а Зигмунта Стефановича — усіх з Шікаґа — секретарем Польського Конгресового Комітету.

СКИТАЛЬЦІ З ЕВРОПИ В ПЕРЕЇЗДІ ДО ВЕНЕСУЕЛІ.

Виндсор Лакс, у стейті Коннектікат.— Гурт скитальників з Німеччини, які мають поселитися у республиці Венесуеля в Південній Америці, прибув сюди літаком в суботу ранком, щоб опісля вибратися до нової батьківщини. На підставі вістей з ІРО, у Женеві, впродовж чотирьох місяців, починаючи з днем 15 червня, має бути перевезених літаками до Венесуелі 2,800 скитальників. Їх перевозять літаками тому, що нема на це кораблів. Група, яка, прибула до Виндсор Лакс, є лише передною частиною усеї переселенчої громади.

ХАРАКТЕРИЗУЄ УКРАЇНСЬКУ ЕМІГРАЦІЮ

Ню Йорк. — Фелікс Грос, описуючи у понеділковім виданні щоденника Геральд Трибюн, емігрантські групи зі Східної Европи, які перебувають на скитальщині, твердить, що українська переселенча група й поділена різко на праві гурти і гурти екстримістів. „Сільські демократичні групи, з трацією „Хліборобського руху", мають ще дальше силу в Канаді, а в Злучених Державах українські соціялісти мають свою групу в Пенсилвенії. Нова українська соціялістична еміграція находиться в американській зоні в Німеччині й там вона видає тижневик „Наше Життя". Ця група походить з совєтських територій. Підчас війни — каже автор — „був сильний український фашистівський рух, який співпрацював з націстами для нищення жидів і поляків". Далі йдуть наклепи на український визвольний рух, повторювані в Америці підчас війни.

Створено центральну організацію українсько-американських ветеранів

У ФИЛАДЕЛФІЇ ВІДБУЛАСЯ ЇХ ПЕРША КРАЄВА КОНВЕНЦІЯ

Михайло Гинда вибраний краєвим командиром. — Майор М. Дармограй почесним командиром.

Филаделфія, 1. червня. — Протягом останніх трьох днів, в суботу, неділю і понеділок від 29. до 31. травня, відбулася в цьому місті перша конституційна краєва Конвенція Українсько-Американських Ветеранів, що під час двох останніх світових воєн служили в рядах славної Американської Армії та своїми грудьми і своєю кров'ю захищали свободу, волю та інтереси своєї американської вітчизни на всіх світових фронтах. Багато з них в цій боротьбі віддали своє життя, а численні віднесли важкі рани, залишаючись калїками на ціле життя. А всі вони своєю боротьбою, трудами, кров'ю і смертю записали нові сторінки слави в американську історію, вмуровуючи нові незрушимі фундаменти у величню будівлю американської свободи.

Передісторія Конвенції.

Конвенція Українсько-Американських Ветеранів була схвалена окремою резолюцією під час З'їзду ветеранів в серпні минулого року. Вона була старанно підготована вибраним тоді окремим тимчасовим Комітетом, з майором Михайлом Дрмограєм на чолі. До Комітету ще належали: Анна Біґлий, Олександер Саловий, Михайло Гинда, Михайло Ґвяздa, Володимир Бакад, Володимир Сонашин, Володимир Шіпка, Іван Романик, Михайло Ілко, Михайло Залепський, Дмитро Мельничук, Іван Кончак, Петро Слободян, Іван Рогальчик, Михайло Литвин, Володимир Виґера, Степан Шеґдо, Іван Барна, Чарлз Креденсор, Мирон Карбівник, Лев Корпатник, Петро Захарчук, Пилип Дубас, Осип Підгурський та Володимир Сенко. Майже усі з них це загально відомі молоді люди та активні учасники нашого громадського життя, головно життя молоді.

Програма Конвенції.

Перша краєва Конвенція Українсько-Американських Ветеранів, як уже згадано, була розложена на три дні. Вже в п'ятницю, 28. травня, почалася реєстрація, що продовжувалася теж в суботу перед полуднем. Перша сесія почалася в суботу, 29-го травня, в год. 2-гій після полудня, у великій балевій залі готелю Пенн Шеретон. Того ж дня ввечорі в залі Українського Народного Дому при Френклин вул. відбулися вітальні танці. Другого дня Конвенції, в неділю, 30. травня, відбулися пропа'ятні відправи в поодиноких ветеранських постах, а в год. 10. перед полуднем загальне зібрання та відповідні урочистості на кладовищі у Факс Чейз. Після полудня в годині 2-гій продовжувано наради в Українському Прогресивному Клюбі при Джерментавн евеню, а ввечорі відбувся бенкет в готелю Пенн Шеретон.

В понеділок, третього дня Конвенції, наради продовжувано та закінчено вибором першої краєвої Управи Українсько-Американських Ветеранів. Ввечорі в Українському Клюбі при Френклин Стріт відбулося пращальне прийняття.

Початок нарад.

На кілька годин перед початком Конвенції, реєстраційний Комітет відкрив свій „бизнес", записуючи учасників та виповнюючи відповідні формальності. Рівночасно кожний діставав люксусово видану програму Конвенції та інші інформації. На столі кожний міг теж взяти собі останні числа „Українсько - Американського Ветерана". Біля входу на залю кинарня „Сурма" на окремому столі виставила різні книжки, головно про Україну в англійській мові, що ними опікувалася Ярослава Сурмач, ставлячи хлопців перед трудною проблемою кому віддавати більше уваги: гарній дівчині, чи інтересним книжкам.

На коротко перед год. 2-гою після полудня за президіяльним столом заняв місце тимчасовий краєвий командир Українсько-Американських Ветеранів, майор Михайло Дармограй. На його коротку команду всі встали, а прапорщики організованим порядком примістили під військовий салют приявних національні зоряні і ветеранські з їхніми відзнаками на синьо-жовтому тлі прапори за президіяльним столом. Конвенцію формально відкрив майор М. Дармограй, а о. Михайло Левицький провів коротку молитву. З черги вибрано президію Конвенції, з Михайлом Ґвяздою як предсідником. Катерина Підгайна від Реєстраційної Комісії повідомила, що на залі є зареєстрованих 55 делегатів від різних ветеранських постів, не враховуючи гостей. Після вибору різних комісій та полагодження дальших формальностей, приступлено до властивих нарад, що їх започаткував коротким звернення майор М. Дармограй.

Звернення Майора М. Дармограя.

Майор Дармограй, вітаючи делегатів Конвенції, переповів коротко її передісторію, накреслюючи рівночасно загальний образ організаційного стану ветеранів. Їх ядрова організація сягає своєю історією ще до вересня 1921 року, коли то зорганізовано перший пост українсько-американських ветеранів після першої світової війни. Проте, дальші спроби організації не мали більших успіхів і їх залишено, відновлюючи їх знову після другої світової війни. Тоді негайно зорганізовано та належно зареєстровано п'ять постів українсько - американських ветеранів у Филаделфії, а дальше подібні організації в Нюарку, Перт Амбой, Байонні, в Бостоні, Вунсакет, Ню Йорку, а в останньому одержано інформацію, що ветеранські пости створено теж в Трої, в Бофало, в Рачестер, Дітройті, Шикаго та інших містах. Це видвигнуло з черги потребу охопити всі ці організації в одну краєву центральну організацію ветеранів і відповідне рішення в цьому напрямку винесено, як згадано, на З'їзді ветеранів в серпні минулого року, в якому взяло участь понад 130 ветеранів з різних місцевостей.

Майор Дармограй в дальшому зупинився коротко над значенням і цілями Конвенції Українсько-Американських Ветеранів, яка по його думці увійде в історію американських українців як одна з найважливіших подій. Бо завданням цеї Конвенції є створити краєву центральну організацію Українсько-Американських Ветеранів з патріотичними, виховними та братерськими цілями. Головні завдання цеї нової організації бесідник означив так: зберегти та скріпити побратимство між членами; допомагати їм в потребі; зберігати пам'ять та історію наших поляглих; допомагати їх вдовам і сиротам; зберігати правдиву відданість до уряду Злучених Держав та вірність американській Конституції і американським законам; розгортати справжній патріотизм; зберігати та поширювати інституції американської свободи між американськими українцями та обороняти їх перед усіми ворогами, звідки вони не походили б; заступати і піддержувати справедливу справу українського народу та заступатись за неї перед урядом Злучених Держав. Зупиняючись коротко над теперішнім непевним положенням в світі та звертаючи увагу на рішальну ролю і відповідальність Америки, майор Дармограй нав'язав до цього і необхідність відповідної однозгідної організації українсько-американських ветеранів для служби Америці під

(Докінчення на стор. 3-тій).

ПЕРША КРАЄВА УПРАВА УКРАЇНСЬКО - АМЕРИКАНСЬКИХ ВЕТЕРАНІВ

В останньому дні першої Конвенції Укрінсько-Американських Ветеранів, на якій створено краєву організацію тої ж

Михайло Гинда
перший краєвий командир
Українських Американських
Ветеранів.

назви, вибрано теж її першу краєву Управу, почесним командиром якої іменовано заслуженого в організаційній ділянці ветеранів діяча і громадянина, майора Михайла Дармограя. В склад Краєвої Управи Українських Американських Ветеранів вибрано: Михайло Гинда — краєвий командир; 1-ший заступник краєвого командира — Іван Романик; 2-гий заступник — Дмитро Ґріндей; фінансовий офіцер — Василь Креденсор; літописець — Михайло Елко; капелян: о. Михайло Левицький. Краєвий адютант буде іменований.

АРАБИ ПІДГОТОВЛЯЮТЬ НАСТУП НА ТЕЛЬ АВІВ

Єрусалим, 1 червня. — Не зважаючи на всі заходи ООД в справі арабсько-ізраїльського примир'я в Палестині, війна там продовжується з неслабнучою силою. Минулої п'ятниці Рада Безпеки прийняла британську резолюцію в справі чотиро-тижневого примир'я, під час якого заборонено б всякий довіз зброї та транспорт людей у військовому віці до тої країни, загрожуючи господарськими санкціями, якщоб котра з воюючих сторін на це примир'я не погодилась. Проте, немає великих надій, щоби Рада Безпеки могла свою резолюцію перевести в життя. Піддержувану Америкою совєтську резолюцію щодо негайної міжнародньої акції для припинення війни Рада Безпеки відкинула. Тимчасом в самій Палестині на фронтах за останні три дні зайшли поважні зміни, що можуть мати рішальне значення для висліду війни. Жиди остаточно скапітулювали в Старому Місті Єрусалиму, контролюючи практично ще більшу частину нового міста, що його облягають араби. Від Ляртук, на важливому пункті комунікаційного полученя між Єрусалимом і Тель Авівом араби закріпили свою позицію та почали підготовку до наступу на ізраїльську столицю Тель Авів. Посуваючися з трьох сторін в напрямку на Тель Авів арабські війська мали вже перервати получення між цим містом і портом Гайфа та підступити на безпосередню віддаль до самого Тель Авів. З арабської стратегії виходило б, що вони і це місто не думають брати приступом, тільки обглою. Араби повідомили про здобуття важливого пункту Натанія, а ізраїльські війська повідомляють про наступ на сильні і важливі арабські позиції в Єнін. В боях беруть участь всі роди зброї, з авіяцією включно.

ВІДБУЛИСЯ КОМУНІСТИЧНІ ВИБОРИ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Прага, 1 червня. — Минулої неділі, 30 травня, в комуністичній „новій демократії" в Чехословаччині відбулися краєві вибори до парляменту, при чому можна було голосувати тільки на одну комуністичну листу. Хто з нею не погоджувався, той міг віддати чисту картку, наражуючись на комуністичні репресії, бо під час виборів не респектовано їх таємности. Комуністи заявляють, що вони здобули 89% всіх голосів, а опозиція і нейтральні спостерігачі стверджують, що „вибори" були звичайною большевицькою комедією. Рівночасно з поінформованих джерел повідомляють, що президент Бенеш готов ще протягом цего тижня зрезигнувати на знак протесту против комуністичної диктатури та що він ще досі не підписав і взагалі відмовляється підписати ухвалену 9-го травня нову комуністичну „конституцію" країни.

МОСКВА ПРО ПОВОРОТ АМЕРИКАНСЬКИХ ВІРМЕНІВ

Лондон, 1 червня. — Московська радіовисильня вчора повідомила, мовляв 1,200,000 американських вірменів бажають переселитися до підсовєтської Вірменії.

ВЕСЬ СВІТ ВІДДАВ ПОШАНУ ПОЛЯГЛИМ АМЕРИКАНСЬКИМ ГОРОЯМ.

Париж, 1 червня. — Тут надійшли інформації з усіх европейських країн, за вийнятком опанованих Совєтами, про окремі великі урочистості на могилах поляглих американських героїв, що відбулися під час вчорашнього Пропам'ятного Дня. Також інформації про святкування та вшанування пам'яти американських поляглих надійшли і з інших континентів.

ЗАХІДНІ ДЕРЖАВИ ДОГОВОРИЛИСЬ В СПРАВІ НІМЕЧЧИНИ.

Лондон, 1 червня. — Після пятьох тижнів нарад представники трьох західних великодержав і країн Бенелю вчора завершили свої наради в справі державної організації західної Німеччини і сьогодні конференція вже мала б закінчитися відповідним договором, що матиме, силу аж після прийняття його заінтересованими урядами. Усталено всі подробиці та з усіх боків пороблено багато компромісів, головно в користь Франції, проте, вже тепер видвигається деякі сумніви, чи французький уряд і парлямент погодяться на винесені рішення.

ДАЛТОН ЗНОВУ В БРИТАНСЬКОМУ УРЯДІ.

Лондон, 1 червня. — Гюґ Далтон, бувший міністер скарбу, що був усунений з уряду перед пів роком за недескреційність в справі бюджету, був покликаний вчора знову до уряду як міністер без окремого призначення. З новим призначенням Далтона британський уряд скріпиться знову цим незвичайно активним і рухливим членом Лейбуристської партії.

ВИБОРИ В БАВАРІЇ.

Мюнхен, Німеччина, 1 червня. —Минулої неділі в Баварії, в американській зоні Німеччини, відбулися вибори до місцевих управлінь. Тимчасове обчислення виявляє, що соціялісти демократи там залишаються найсильнішою партією. Християнський Соціяльний Союз втратив кількість голосів, а комуністична партія здобула їх більше, в порівнанні з попередніми виборами.

ПІСЛЯ РЕЗИГНАЦІЇ СМУТСА.

Преторія, Південна Африка, 1 червня. Після поразки у виборах минулого тижня, довголітній премієр Південно-Африканського Союзу та один з найстарших державних мужів у світі, філд маршал Кришчиен Смутс, в п'ятницю 28 травня подався зі свого уряду у відставку і відмовився очолювати опозицію в парляменті, цілком відходячи від публичного життя. Губернатор доручив створити новий уряд провідникові африканських націоналістів, д-рові Данилові Малановi, що заповідає теж відповідні зміни в африканський внутрішній та закордонній політиці.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30. 1911 under the Act of March 8. 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3. 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сити і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (англійською Частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA." P. O. Box 346. JERSEY CITY 3. N. J.

НАРОДОВБИВСТВО

У Совєтах нарід у неволі й безборонний. Це знаємо, але не знаємо способу, як йому допомогти. Звідси зродилось у багатьох переконання, що тільки одна війна може принести кінець кремлівській диктатурі та тоталітаризмові. В Америці люди думають назагал мирними категоріями, хоч сумніваються, чи навіть найбільша миролюбність врятує країну від війни, яка може бути спровокована знову другим Перл Гарбором, чи чимсь подібним. Думаючи про мир, шукають таких мір і засобів, які виявляли б міжнародні злочини, доконувані в мирі, та їх судили і винуватих карали. Таким злочином, що є новий і звернув на себе загальну увагу, є народовбивство (Genocide). Це є свідоме винищування національних меншин, чи навіть цілих народів.

Народовбивствами вславилась націстівська Німеччина. За це заплатили не тільки націстівські верховоди, що згинули на шибениці, але заплатила за це дорого теж і ціла німецька нація. Та, як бачимо, Москву це не налякало. Кремль, як нищив цілі народи на їх рідних землях, так нищить їх далі, вигубляючи їх не тільки по тюрмах і голодом, але і насильними виселеннями на каторжні роботи в чужі країни, між чужих людей. Так він нищить і Україну. Стаючи в обороні українського народу, Панамериканська Українська Конференція обвинуватила Москву в народовбивстві, складаючи відповідний меморіял в Організації Об'єднаних Держав. Подібні меморіяли проти Москви внесли до Об'єднаних Держав теж представники інших народів, як от литовців, естонців, чи латишів, про що писала свого часу американська преса досить широко, заповідаючи різні переслухання у цій справі.

Що з цього вийде, покищо не знати. В нинішних обставинах навіть переслухання великого практичного наслідку не мали б. До того були б можливі тільки тоді коли б Совєтам не вдалось їх припинити при допомозі вета, як це вони роблять в інших справах. Коли б відбулись, то були б великим моральним ударом у бік Совєтів. Чогось більше не надіймось, бо ще досі не вирішено в Об'єднаних Державах самої судової процедури у справі народовбивств, ні того, хто має карати. Перешкоди ставлять Совєти. Кремль знає, що він не може противитись, щоб не визнавати народовбивства злочином, ні теж, щоб не карати винних. Тому Москва не противиться, але є проти цього, щоб судив і карав міжнародній суд. Вона домагається, щоб карали винних суди тих країн, у яких поповнено злочин народовбивства. Можна собі уявити, як виглядали б такі суди і кари в Совєтах, чи в країнах їхньої сфери впливів. Та ж у тих країнах сама влада поповнює злочини народовбивства!

Та найгірше, що комітет, зложений з експертів, представників сімох держав, заявив, що він „принціпіяльно" погоджується з совєтськими пропозиціями. Коли б на тому залишилось, то з голосної справи з народовбивством нічого не вийде. В карі за цей „новий злочин" зглядом людства добачувано великий поступ, але як бачимо, де є Кремль, там ніякий поступ не можливий. Там теж нема місця для ніякої гуманности.

Доскональна формула заплати

„Геврека" — „я найшов" — може закликати новітній Архімедес, який придумав формулу робітничої заплати, що її в практиці застосувало підприємство Дженерал Моторс у Дітройті при наладжуванні підвишки платні для своїх робітників. На ділі не йде про саму формулу, бо про неї вже давно теоретично говорили, а про її прийняття обома сторонами в спорі, тобто підприємством і робітничою юнією.

Формула, про яку розписуються фахові й нефахові люди, полягає в тому, щоб платити робітникові таку заплату, яка була б вистачальною на покриття коштів життя ще й з маленьким додатком. Для кращого її зрозуміння треба навести головні постанови нового контракту праці між Дженерал Моторс і Юнайтед Отомобіл Воркерс. Вони такі:

1. Підвишка платні на 8 центів, щоб нагородити підвишку цін на життя від 1940 року аж до сьогодні. Це значить, що підставою платні є платня з 1940 р., а потім приходять до неї різні додатки. Отже тому, що від 1940 р. підвищено ціни харчів, підприємство Дженерал Моторс, признає потребу підвищити робітникам платню на стільки, щоб нагородити їм за видатки останніх 8 років. Зріст цін життєвих продуктів є виказаний Федеральним Бюром Робітничої Статистики і на його обчислення годяться обі сторони.

2. Щойно, признавши нагороду за минулі видатки, підприємство признає підвишку по 3 центи на годину з днем 29. травня 1948, а це називається „додатком для поправи" платні. У такий спосіб підвишка платні, яку загально оприлюднено, виносить 11 центів і таке признання стримало страйк 225,000 автомобілевих робітників, заповіджений на пятницю 28. травня. Друга автоматична підвишка на 3 центи прийде 29. травня 1949 р.

3. Дальша підвишка платні буде йти на такій засаді: Коли життєві кошти подорожіють на 1.4 цента, тоді кожного чверть року приходить підвишка по 1 центові на годину аж до но[вого] контракту в 1950 р. Впродовж того часу не можна виходити на страйк, зате не можна буде накладати стелі на підвишку платні, якщо будуть підвищені ціни життєвих продуктів. Коли ж би ціна життєвих продуктів пішла вдолину, то робітникові не знижать платні більше як на 5 центів річно, замісць передбачених 8 центів. Отже забезпечення робітника полягає в тому, що йому не можуть відобрати усієї підвишки.

Інші постанови нового контракту-такі: признається право посередництва між робітниками й підприємцями; контракт важний на два роки, тобто до 8. травня 1950 р.; підприємство обовязується збирати членські вкладки для юнії при виплаті платні робітникові („чек оф"), юнія не буде домагатися засади „замкненої робітні"; коли б так прийшло до законної підвишки чи зміни в оплатах на суспільне забезпечення („сошел секюриті"), тоді юнія й підприємство створять спільну комісію для наладнання цеї справи.

Як звідомляють з Дітройту, є загальне вдоволення з вислідну переговорів, які тривали безупину майже дві добі, щоб недопустити до страйку. Це значить, що була добра воля по обох боках. Підприємство Дженерал Моторс каже, що на заплату підвишки треба йому буде доплатити $55,000,000 річно, а це значить $110,000000 впродовж двох років, якщо не зайде нагла зміна в цінах життєвих продуктів. Підприємство Крайслера, у якому вибух страйк, а теж підприємство Форд Мотор Компані роблять уже студії над подібним застосуванням нової формули заплати в нових контрактах. Крайслер уже мусить відновити контракт, Форд ще має кілька місяців часу. Рахують, що всі три великі підприємства продукції авт докладуть разом $220,000,000 до робітничої платні.

Заключений новий контракт має ще бути ратифікований загалом юнійних робітників у Дженерал Моторс, але про це нема страху. Таку ратифікацію вважається звичайно формальністю. Деякі газети, які обговорюють нову формулу, називають її „доскональною".

Федеральний уряд, який мусить бути готовий до посередництва й інших заряджень, вважає, що заповіджена третя рунда повоєнних платень покінчена, коли найдено формулу підвишки, вдоволяючу для обох сторін. Коли наладнається страйк в Крайслера, можна буде надіятися дворічного миру в автомобілевій індустрії.

Недавно покінчений страйк у мясній індустрії і наладнання теперішних страйків причиняться до злагіднення напруження, яке запанувало між робітниками й підприємцями від кількох місяців саме в такий час, коли політичне положення у світі дійшло до вершка напруження. З наладнанням спорів за платню зменшиться теж страх за дальшу інфляцію долара, який став мечем Дамокля не лише для уряду, але й для цілого громадянства.

Ідуть ще здогади, що тепер зробить Джан Л. Луїс, предсідник майнерської юнії, який з нагоди покінчення контракту завжди вміє заскочити не так власників копалень, як ціле населення країни та уряд.

Микола Чубатий.

Політична допомога Україні від американських українців

Коли в вашингтонськім конгресі півтора року тому дебатували над федеральним буджетом, більшість прийшла до переконання, що американський закордонний уряд видає забагато грошей на пропаганду. Конгресмени особливо квестіонували, атакували видатки на утримання радієвої служби „Войс оф Амеріка", що надає програми на 26 мовах світу до різних країн, зокрема до країн, які є під Совєтами, чи під їх впливом. Не помогли спротиви уряду, видатки на цю справу конгрес обтяв майже на половину.

Не минув рік, як у конгресі не тільки привернено давну суму на пропаганду, але ще й побільшено її, зокрема на ту частину радієвої служби, яка обслуговує Совєти та їх сателітів.

Цей приклад є сильно повчаючим. Він показує, як важною зброєю в нинішнім політичнім житті є для кожного народу інформація. Американські конгресмени, противні поширенню американської інформаційної служби, казали, що Америка надто сильна та багата і як така не потребує аж дорогою пропаганди давати світові знати про себе. Та вже по році вони змінили свій погляд, бо ворожа совєтська пропаганда так потрафила перекрутити наміри Америки зглядом замирення світу, що навіть її гуманітарну поміч представлювано як капіталістичне хижацтво, а допомогу в відбудові знищеної Европи як імперіялізм американських монополістів. Не помогли й могутність та багацтво Америки. Большевицька пропаганда потрафила представити Америку, країну свободи та добробуту, як країну крайної нужди. В західній Европі зачав зростати комунізм враз з протиамериканськими настроями. Могутня Америка мусіла взятися за ту саму зброю, щоб представити правдивий стан.

Або другий приклад. Тепер вирішується судьба Палестини. Жиди свідомі того, що таку історичну хвилину не можна прогавити. Вони створили по світі сильні та добре здисципліновані організації, які на приказ свого проводу, як за потисненням електричного ґузика працюють для ратування жидівської справи в Палестині. Сотки мільйонів долярів збирають на жидівську справу та ввесь світ порушили, щоб не прогавити історичної хвилини в житті жидівства.

Ці два приклади повинні бути теж повчаючими для американських українців, памятаючих на обовязки зглядом українського народу. Український нарід нині також поставлений на грані історичних подій. Боротьба за Україну ще не покінчена і українська справа стане важним чинником в конфлікті поміж світом демократії та світом совєтсько-російського поневолення. Про справу визволення України світ демократії примусово буде заставлений говорити, коли до такого конфлікту прийде.

Розуміють це досконало вороги України та баламутять світ фальшивою пропагандою про Україну. Провід в цій фальшивій пропаганді ведуть большевики, які з одного боку винищують український нарід фізично, винищують його культуру, відбирають йому батьківську віру і як скотину заганяють мільйонами в табори примусової праці, а з другого боку ведуть перед світом величезну пропаганду, що українському народови живеться якнайкраще, а Україна є рівнорядною мало не самостійною республикою в совєтському союзі.

Нам всім видається, так само, як видавалося американським конгресменам, що світ не є аж такий сліпий, щоби не видіти правди. А на ділі він є засліплений совєтською пропагандою. Ще нині почуєте від американців чи англійців таку нісенітницю, що українький нарід є рівнорядний в совєтськім союзі та що національні справи в Совєтах розвязані справедливо, так, як нігде інде. Не треба думати, що так говорять тільки совєтофіли, таке повторюють також політичні діячі навіть неприхильно наставлені до Совєтів.

Чому ж не мають так говорити, коли з українського боку голос слабий, такий слабенький, що його ледви чутно. Червоні росіяни винищили церкву 4 мільйонів західних українців, підняли формальні релігійні переслідування для своїх російських інтересів, а ще досі не вплинула в цій справі гідна та належна удокументована скарга на Росію від українців до Об'єднаних Держав.

Ще досі нема в нас установи, яка збирала б такі факти та документально поставила перед світом жахливий доказ, що над мільйонами українців діється найстрашніше насильство, бо насильство над сумлінням.

Скаже дехто, а чому то не робиться? Не робиться тому, що до такої роботи треба відставити одного чи двох людей, які нічого другого не робили б, а тільки такі матеріяли збирали б. Та це тільки одна справа для прикладу. Наведу іншу. Всі знаємо, що в часі, як большевики заводили колективізації, виморили штучно влаштованим голодом понад 4 мільйони українців. Для більшости американців чи англійців це ще нині тільки „байки українських націоналістів для оклеветування Совєтів".

Нині по нашім боці є вже десятки вчених, сотки, а то й тисячі людей, що могли б достачити першорядний матеріял про цю справу. Ми могли б світові дати доказ, що це суща правда. Та така справа вимагає відставлення кількох людей ці матеріяли зібрати, їх упорядкувати та використати як слід.

Ми згадали про жидівську акцію світових розмірів для ратування Палестини. Певно, що ми економічно не в силі зібрати таких мільйонів як жиди, але ми є в силі створити одну могутню всесвітну організацію українців, яка промовила б голосним звуком про права українського народу на власне державне життя на землях поселених українцями. Але й створення такої організації вимагає праці та гроша. Плянується створення такої організації в недалекій майбутности, але ж ясно, що такий зїзд, створення та утримування такої орган ізації хочби в скупих рамах гроша і вимагає жертвенної праці з боку всіх українців по всему світі. Не дивімся вже на мільйони зібрані жидами, але дивімся на їх запал, на сердешне заінтересування справою відбудови своеї батьківщини мало не кожного жида по всему світі.

Мали б американські українці таке заінтересування, такий жертвенний запал, то й гроші найшлися б бодай в таких скупих розмірах, на які нас стати. А нас таки на щось стати, поперше на ту свідомість, що живемо в переломових часах для українського народу, з якого ми походимо, а подруге на матеріяльну жертву трохи більшу ніж цю, що нам спадає зі стола. Нас стати теж і на масову солідарність. Як так, то пів мільйона українців в Злучених Державах та триста тисяч в Канаді сяк так загосподарованих, є в силі багато зробити.

Справу визволення України атакують червоні росіяни. Боротися проти визволення України помагають їм білі росіяни, себто противники большевиків, бо вони думають про вічне панування Росії над Україною та її економічне використування. Захопити якусь частину української землі бажали б серед тої світової суматохи також поляки. Все це разом взяте вимагає з боку українців за океаном активности, солідарности та матеріяльної жертвенности.

Український Конгресовий Комітет в Америці звернувся з апелем до американських українців зложити суму 50 тисяч долярів на пекучі потреби політичної допомоги українському народови. Відповіддю на цей зазив мусять бути не слова, не патріотичні дискусії на тему української політики, але патріотичні діла. Як віра без діл є мертва, так само всякі патріотичні слова без патріотичних діл це полова. Український нарід чекає на політичну допомогу з боку американських українців, він її мусить дістати ізза океану.

ПЕТРО МІРЧУК.

КОЛИ ГОРЯТЬ ЛІСИ

Оповідання з недавнього минулого.

11)

Розділ IV.

Повінь яркого, сліпучого світла та літньої гарячі вривалася у відчинене вікно й заливала кімнату лісничівки. З поблизького лісу, що віночком обвив гарний будиночок, доносився щебіт пташок та залітав відсвіжуючий легіт.

Дмитро стояв біля вікна та ґуторив з командиром воєнної округи „Захід", Гуцулом. Вони говорили про політичну та військову ситуацію їхньої округи та інші звязані з тим питання.

— Микитюк? — Здивувався Дмитро і задумався, наче пригадуючи собі щось.

— Ти знаєш його? — спитав Гуцул.

— Мало, зовсім мало — відказав Дмитро. — Та всетаки це інтересно не так з огляду на саму його особу, як на те середовище, де він жив.

— Знаю, що станиславівський У.Д.К. ставився рішуче ворожо проти нас і вів виразно спрямовану проти УПА пропагандивну кампанію. Але наскільки в ній ангажувався о. Микитюк, не знаю. В кожному разі він зголосився з власного почину до нас і заявив готовість, як полевий душпастир, ділити долю й недолю УПА. Кажуть мені хлопці, що він з запалом і посвятою виповняв свої душпастирські обовязки й не ховався перед ніякою небезпекою. І згинув геройською смертю, гідно сповняючи свої обовязки.

Я припускав ще тоді, коли доводилося мені побувати в комітеті та говорити з різними людьми з того середовища, що багато з них змінить швидко свої погляди і перейде до нас. Мені дивно, що досі тільки він один зголосився. Хоч... хто його зна, може ще й сьогодні ті панове уміють якось вияснити сучасну ситуацію і перспективи дальшої праці по свойому, та знайти якесь ідеологічне оправдання для свойого поступовання. Бо тоді вони переконували мене в рації своїх поглядів так, наче б і справді слушність була по їх стороні.

Дмитро присунув собі крісло і задивившись у клаптик синього неба, що його видно було крізь зелене віття за вікном, став розказувати Гуцулові про свої відвідини в станиславівськім У.Д.К.

Ще деякий час розмовляли вони обидва про найновіші події, про створення Української Головної Визвольної Ради, про конгрес поневолених народів, що відбувся недавно з почину УПА, та про положення на фронтах. Після цього вийшли на подвіря.

Тут було гамірно. Учасники старшинської школи, що примістилися саме в будинках лісничівки, улаштовували кінні перегони. Навязавши мирні взаємини з мадярською дивізією, що розташувалася в околиці, повстанці закупили в мадярів гарних коней і тепер саме випробовували їх на перегонах. Дехто з повстанців мав за собою правильний військовий вишкіл при кінноті і ставав до змагання приготований як слід, але були й такі, що на коні їздили тільки в себе вдома на селі, їздячи охляп на пашу чи з паші. З тих останніх було тепер найбільше забави. Їм дещо заважали сідла, а один прямо скинув сідло і, простеливши коцик, сів собі на нього, прихилившись до гриви, ніби середньовічний татарин.

Командир теж приглядався до змагань та сміявся весело з потішних ситуацій, наче б зовсім вони були не в безупинному боєвому поготівлі, а десь далеко від фронту, на затишних тилах.

— Пане команданте!

До командира підійшов гінець зі запискою.

— Зголошую слухняно, зі звітом від сотника Різуна.

Командир увяз звіт і перечитавши його та вислухавши усних вияснень, попрямував до своєї кімнати. Він попрохав за собою теж Дмитра. Гінцеві наказав заждати на відповідь. Увійшовши до кімнатки, він витягнув потрібні мапи, і, розклавши їх на столі, став пильно розглядати їх, зачеркуючи олівцем поодинокі місця та роблячи на записці коротенькі замітки.

— Буде, мабуть, гаряче — замітив він Дмитрові. — Сотник Різун повідомляє зі Скільщини, що дальша дорога на захід в Турчанщину є замкнена. Німці бльокують великими силами шлях від Синевідська до Рожанки. В Камянці зліквідовано німецьку стежу на панцерному возі і взято до неволі одного старшину та двох підстаршин і вони зізнали про підготовку „ліквідаційного" наступу на нас. Стежа виїхала з Болехова. Значить, німці готові наступати на нас рівночасно з двох сторін. Треба добре простудіювати положення та розмістити, як слід, наші сили. Немає потреби вимінати ворога, тікаючи без бою. Треба буде змірятися з ним.

У двійку розглядали вони ще раз карту північно-східньої Скільщини. Після цього командир написав коротку записку з наказом сотникові Різунові такого змісту:

„Приготовити становища в Камянці і прийняти бій. Подрібний наказ і план принесе осібний звязковий".

(Дальше буде).

Т. Г. Войнаровський.

СИМОН ПЕТЛЮРА

5)

IV.

Петлюра закордоном, живучи в дуже скрутних матеріяльних обставинах, покинутий багатьма своїми колишніми співробітниками, не переставав працювати для визволення. На далекій чужині, в Парижі, Петлюра говорив:

„В урочистих актах законодатних, в війні за волю і повстаннях міцно виявляв наш народ свою волю непохитну жити незалежним державним життям. Боротьба за це нашого народу не припиняється і не припиниться. Нехай вона буде довга і вперта, нехай вона бере нові і нові жертви, але Україна незалежна — хоче чи не хоче того Европа — таки буде".

„...під натиском переважаючих сил ворога та зогляду на неприязну міжнародню ситуацію, ми відійшли на другу лінію наших бойових позицій, де і провадимо підготовчу працю для осягнення чергової мети нашої боротьби. Ми уважаємо себе ні морально, ні ідейно не розбитими..."

„...я знаю, що в останньому моменті справа самостійности України вирішуватися буде підрахунком зорганізованих сил нашої нації, як політичних так і військових. Коли це питання буде вирішуватись до цього моменту українська армія мала десятки тисяч гармат і сотки тисяч рушниць"...

Це були передсмертні слова Головного Отамана.

Так, Петлюра невпинно приготовляв поновлення збройної боротьби. На його поклик ішов уже тоді ввесь український народ. Цього боялися люті вороги України і тому й послали вони найманого вбивника, щоб підступними стрілами замордувати вождя нації. 25. травня 1926 року в Парижі вбито Симона Петлюру.

Сім смертоносних куль випущено скритовбивником у безборонне тіло, щоби раз на завше викреслити із життя цього світу **сім літер** того страшного, ненависного для всіх ворогів України, імени: **Петлюра.**

Сім сталевих цвяхів вбито у міцну домовину, що навіки мала би поховати Вільного Духа Вільнолюбної Української Нації.

„Поражу пастиря і розбіжиться стадо", — так зловісно думав, того хотів клятий **ворог України** і водночас **ворог всього вірующого в Божу правду людства**, — московський антихрист, коли рукою свого жалюгідного найміта вбивав у Парижі **Симона Петлюру.**

Впало на брук чужого міста, струджене тіло нашого **отамана** і чиста кров його зросила вуличний порох. У чужій, негостинній землі знайшло тимчасовий спочинок **знівечене тіло отамана.**

— Стоголосим громом прокотилася по Україні страшна вість про мученицьку смерть **Отамана Симона Петлюри.** Сліпучою блискавкою освітила вона тюремну темряву, в якій почав було вже блукати поневолений Український Нарід. Струсила вона душами всіх, у кому серце українське ще не перестало битись. — Вказало їм ясно, єдиний, спасенний шлях: Шлях боротьби, невідступної, непримиримої, — аж до перемоги.

— Не діждалися вороги сподіваного.

У козачій душі Українського Народу, смерть **Симона Петлюри** створила не розпач, не розгардіяш, не зневіру, не покору перед злим ворогом, а викресала ще більше завзяття; ще більшу відданість Святій Справі Здобуття Вільного Національно-Державного **Життя.**

Найближчі товариші-помінники **Отамана**, ще міцніше стиснули свої ряди. Звязані присягою вірности аж до смерти, вони ще потужніше напружили свої зусилля, аби не пустити ворогові й пяди з раз уже здобутого Української Нацією Державного Становища.

Українська еміграція, що під проводом **Симона Петлюри** вийшла на чужину, не дала себе розкласти зсередини і знищити жадними ворожими засобами. Українська еміграція своєю впорядкованістю та впертою працею блискуче виконала той програм, який широко накреслив перед нею **Симон Петлюра.** — Українська еміграція повними устами, безборонно і відсталь напилася з кришталевого джерела ж и в о т в о р ч о ї європейської культури та цивілізації та одночасно перевела й велетенську працю зазнайомлення світу з Україною. — Завдяки, власне, тій праці із мряковин ворожої брехні й клевети, забобону та півзабуття перед очима зачудованого світу виринула прекрасна, величня **Україна, — таємничий Сфінкс Нової Европи.**

— Західньо-українське громадянство, після листопадового зриву 1918 року і після незабутнього соборницького 22. січня 1919 року, разом із громадянством придніпрянським, створило під верховним проводом **Отамана Петлюри** величню епопею змагань з'єдинених Армій Української Народньої Республіки за Український Львів, за Український Київ. Геройська, хоч і непосильна боротьба західньої вітки нашого народу за Українську Державність проти ворожих сусідських зазіхань із заходу, доводила часом до трагічних розламів у наших рядах, проте, здоровий інстинкт державної нації ніколи не залишав борців за визволення, а мученицька смерть **Отамана Петлюри,** що був живим втіленням цієї єдности, сталася жертвенним вогнем, в якому згоріли всі сумніви, всі незгоди. — Відроджена віра у власні сили Великого Українського Народу, природжене вміння знайти практичний підхід до використання всіх обставин та можливостей, дозволили західнім українцям своєю впертою, муравлиною працею здобути собі й закріпити на всіх ділянках життя становище передової Области України.

— Придніпрянські українці, стогнучи під большевицьким ярмом і ставлячи ворогові на всіх ділянках життя рішучий опір, кривавилися у збройних повстаннях. Вони, загибаючи по совєтських тюрмах та концлагерах, мали одну думку-мрію, що надавала їм силу не заломитися, не впасти і при найтяжчих муках. Цією думкою була певність, що там десь, поза межами совєтської тюрми народів, перебуває **Отаман Петлюра,** там десь працює для українського визволення законний Уряд Української Народньої Республіки, працює вільна патріотична українська еміграція та завзяті західні українці, там десь сталиться для остаточного бою меч Української Армії. Остервенілий Московський Кат, винищуючи всі прояви українського національно - державного визвольного руху, завсігди, на всіх слідствах, на всіх політичних показових процесах, мусів у лютій безсилі стверджувати нерозривний звязок цих рухів із іменем **Петлюри.**

Всі намагання большевиків відвернути серце України від **Петлюри** через злобне очорнювання його імени і його справи, не дали тепер Москві жаданих наслідків, подібно тому, як колись нічого не помогло царській Росії анатема кинена на Гетьмана Івана Мазепу.

У свідомості Українського Народу найновіший період українських національно - державних змагань дістав свою характеристичну, почесну назву від імени найбільш яскравого представника цих змагань, — **Отамана Петлюри.** — Був колись Хмельницький і Хмельниччина, був колись Мазепа і Мазепинщина, так тепер в історію України війшов **Петлюра і Петлюрівщина.**

У завірусі другої світової війни сталася Україна одним із найважніших теренів, одним із найбільш вирішних факторів боротьби двох хижих імперіялізмів: московського і німецького. У першому етапі цієї боротьби Український Нарід, бажаючи позбутися московського над собою панування, рішуче спричинився до найшвидшого викинення большевицьких армій поза межі черенних українських земель, — аж по Волгу, по Кавказ.

Український Народ, маючи на це всі праві дані, очікував пошанування на його прадідівській землі його природних національно - державних прав та традицій. Він жадав відновлення наслідддя **Отамана Петлюри,** повороту Української Влади, повороту Української Лицарської Армії.

Однак, зразу ж виявилося, що німці прийшли на Україну лише для загарбання її матеріяльних дібр, лише для фізичного винищення її людности, прийшли, щоб накинути Україні нову неволю не легшу від московської. Для німців імя **Отамана Петлюри** та ідея Української Народньої Республіки виявилися такими ж страшними, такими же ненависними, як і для москалів.

Тоді почався другий етап війни на сході Европи, коли українці потужним пасивним опором на всіх ділянках життя та енергійною очайдушною акцією в німецькому запіллі, **Української Повстанчої Армії,** привели до катастрофального заломання фронтів найпотужнішої в історії світу німецької армії.

— Так справдився і на цей раз неухильний історичний закон, що всякий, хто приходить на Україну з ворожими супротив неї намірами, раніш, чи пізніш знайде собі від неї, та через неї, неминучу катастрофу і загибіль.

Нині, змучений війною світ все ще не має правдивого миру, все ще не бачить певного до нього шляху. Над сотнями мільйонів людей все ще тяжить постійний жах голоду, невільничої праці, насильства над тілом і духом та безпримірних масових вбивств. Загроза цього жаху поширюється все далі і далі, щоби врешті цілий світ охопити. Вільнолюбний світ, або знайде в собі достачно сил і знищить цю загрозу в самому її джерелі — імперіялістичній Москві, або сам підляже їй і загине.

Український Нарід, що під проводом **Отамана Петлюри першим** розпочав боротьбу з московським б о л ь ш е в и ц ь к и м тоталізмом та поніс у тій боротьбі **найбільші** матеріяльні й людські жертви. Він виявив у собі найбільше завзяття та відпорність на всі розкладові сили большевизму і продовжує стояти в перших рядах п р о т и м о с к о в с ь к о г о фронту вільнолюбних народів.

Нині на Україні в неспинних змаганнях кривавиться **вперто** Армія Українських Повстанців. На чужині, в різних країнах Европи опинилися і працюють сотні тисяч українських політичних емігрантів. Гармонійна співчинність обох частин українського громадянства, так еміграційного, як і краєвого, в часі неминучого останнього змагання, мусить довести до повного здійснення нашого ідеалу: Української Незалежної Самостійної Соборної Держави.

В основі цієї Української Держави поклали свій труд, свій біль, свою кров і життя Головний Отаман Симон Петлюра і вірні його вояки. Вічна їм память, Вічна їм Слава!

(Кінець).

Жертви на працю Українського Конгресового Комітету

ЗІБРАНО ПЕРШУ ТИСЯЧУ ДОЛЯРІВ.

На кампанію, яку почав Конгресовий Комітет цього місяця в цілі зібрання $50,000, надіслано досі такі жертви:

Джерзі Сіті, Н. Дж.: По $25: М. Мурашко, Д. Галичин, Л. Мишуга; Р. Слободян $20; по $15: С. Шумейко, А. Драган; С. Гладкий $10; по $5: С. Демидчук, Я. Кулинич, Д. Кравець; по $2: Йосифина Гібонс, В. Кушнір, Е. Парніцький, С. Шимон; по $1: Т. Гіль, Н. Н.

Гемтремк, Міш.: Український Демократичний Клюб з каси $90, а члени зложили $73, разом $163; Клюб Калина $100; Онуфрій Курочка $10.

Дітройт, Міш.: Філія Українського Конгресового Комітету Митрополії Дітройт переслала такі жертви: $25 від Тов. ім. Івана Франка, від. 146 У. Н. Союзу як річну вкладку за 1947; $14.50 від парохії Непорочного Зачаття Преч. Діви Марії; $25 зі збірки на культурнім вечорі в честь визначних жінок княжої доби, що був влаштований Філією Союзу Українок; $15 з каси від. 31 Союзу Українок. Крім цього Н. Машталер переслав $45.50 зі збірки на срібному весіллі гром. Д. і А. Дирбавка.

Ню Йорк, Н. Й.: Український Демократичний Клюб $25; Мирослава Курляк $5; Тов. Жіноча Поміч, від. 3 Союзу Українок, $40 як жертву, а $10 як вкладку, разом $50; Л. Ленчук $10; Гром. В. Полчій $10; Іван Маланчук $10; Маріян Ляхович $5.

Шікаго, Іл.: Від. 55 Провидіння з каси $25, і Е. Команишин зложив $3, і П. Литвин $2, отже разом $30; Ліга Американських Українців Походження $15 як вкладку на 1948.

Ньюарк, Н. Дж.: Іван Штогрин $50.

Рачестер, Н. Й.: Від. 217 У. Н. Союзу $10 як вкладку.

Майнерсвіл, Па.: о. М. Данилович переслав $192.03 зі збірки на вислані Конгресовим Комітетом листи.

Луддов, Масс.: Комітет парохії св. Петра й Павла зі збірки на Дні Матері $20.

Елмайра, Н. Й.: Григорій Левуш $5.

Дженет, Па.: Сестр. Преч. Діви Марії при укр. катол. церкві $10.

Шенандоа, Па.: Іван Чорній $5.

Олін, Н. Й.: Г. Підскальний $1.

Вермилон Бей, Онт., Канада: М. Качала $5.

Кліфтон Гайтс, Па.: Від. 33 Союзу Українок з каси $10, а Розалія Мандзік жертвувала $5, разом $15.

Юстон, Тексас: М. Балабан $10.

Клівленд, О.: Пазя Павук $25.

Филаделфія, Па.: Відділ Українського Конгресового Комітету $300.

Разом жертвувано $1,366.53.

КОНВЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ВЕТЕРАНІВ

(Докінчення зі стор 1-шої)

час миру, як під час війни. Українсько-Американські ветерани мають одне додаткове завдання — говорив бесідник. А це — допомога українському народові в усіх частинах світу та підтримка його змагань до повного національного визволення. Всі ці свої американські й українські завдання українсько-американські ветерани потраплять виконати краще і з більшим успіхом, як об'єднають свої зусилля в одній краєвій організації. На закінчення майор Дармограй говорив: Інші ветерани нашої країни через свої організації допомагають справі своїх народів в боротьбі за незалежність, а відповідною репрезентацією заставили наш уряд дати відповідну дипломатичну і економічну допомогу для відродження їх „старих країв". Американські ветерани українського роду мають такі самі можливості і засоби, що можуть бути в такий сам спосіб використані на допомогу визвольним змаганням українського народу, якщо будуть відповідно зорганізовані. Вдячністю своїм співробітникам та висловленням надії якнайкращого розвитку і успіхів нової важливої американсько-української центральної організації майор Дармограй з а к і н ч и в своє звернення до першої Конвенції Українсько-Американських Ветеранів.

Конституція організації.

Проект конституції краєвої організації Українсько-Американських Ветеранів приготовила окрема Статутова Комісія, в склад якої входили: Михайло Гинда як голова та Олександер Садовий, Володимир Бакад, Володимир Шипка і Володимир Сенишин як члени. Вона починається з а я в о ю: „Ми, Американці Українського роду, що служили в Збройних Силах Злучених Держав Америки, бажаючи об'єднатись в дусі побратимства, вірности і патріотизму для добра нашого власного і нашої країни, приготовили і встановляємо таку конституцію для...." В загальному Конституція складається з 14 статтей та багато секцій, як теж з окремого статуту. Перед дебатами над поодинокими статтями вирішено насамперед, після дуже інтересної дискусії, офіціяльну назву організації, яку встановлено на: Українсько-Американські Ветерани (Ukrainian American Veterans). В другій секції Конституції встановляється цілі організації, які зібрано в таких точках: а) Об'єднати, скріпити і зберегти в побратимстві всіх американських ветеранів українського роду; б) Продовжувати пам'ять і діла наших Друзів, що віддали своє життя, щоби забезпечити нам благословення Свободи; я) Плекати і продовжувати наш американський спосіб життя; д) Піддержувати Конституцію, Уряд і Закони Злучених Держав Америки; е) Стояти на сторожі і боронити Злучені Держави Америки перед всіми ворогами; ф) Ширити духа миру і доброї волі між всіми народами на землі; г) Зберігати принціпи Справедливости, Свободи і Демократії для нас самих і для наших наступників; г) Допомагати всім побратимам в нещастях, як теж вдовам і сиротам по наших полеглих Друзях; і) Допомагати у встановленні Українського народу як вільного народу на його батьківській землі, познайомити нарід Злучених Держав Америки з правдивою відданістю і вірністю всіх Українців до принціпів Конституції, Законів і Уряду Злучених Держав Америки, їхньою любов'ю до Злучених Держав Америки як краї та до американського способу життя і з їхньою готовістю піддержувати її і обороняти в усі часи та здобути для української національности високу оцінку і велику увагу в цих наших Злучених Державах.

В дальших статтях Конституції подрібно визначується поодинокі організаційні справи, як членство і його обов'язки, організаційні форми і поділ, конституційну і виконавчу владу організації, фінанси та урядові формальності. Обов'язки старшин і членів визначається окремим статутом. Дебати над проектом Конституції забрали найбільше часу і над поодинокими точками часто вив'язувалася дуже інтересна дискусія, що свідчила про велику американську і українську свідомість наших ветеранів та про їх велике громадське вироблення. Конституція і статут прийнято з цілим рядом поправок і доповнень.

Організаційні форми.

З прийняттям Конституції і Статуту та з вибором краєвої Управи, нова центральна українсько - американська організація ветеранів, в цьому випадку організація ветеранів, є доконаним фактом і починає діяти. Вона охоплюватиме всі стейти і посілості та буде зорганізована на стейтовій базі, де повставатимуть стейтові відділи (департаменти) з підпорядкованими їм станиціями (постами) з широкою власною автономією.

Український Переселенчий Осередок в Ню Йорку

Після закінчення другої світової війни — на скільки відомо — щойно в липні 1946 р. кораблем Марін Флешер приїхала до Америки перша українська імігрантка з европейської скитальщини. Від тоді іміграція зростала, а нових імігрантів називали звичайно „скитальцями".

У тому часі українська громада в Америці була зайнята несенням допомоги українським біженцям в Европі і мало хто тоді думав про потребу допомоги новій іміграції в Америці. Ми може й не здавали собі справи, що нова іміграція викличе нові проблеми. Коли з часом почали приїздити нові українські імігранти в більшій кількості, показалася потреба покликати до життя якийсь осередок, звідки йшла б перша поміч при вишукуванні мешкань і праці та давання інформацій наново прибуваючим.

В початках таку поміч давали поодинокі люди не зорганізовано і така поміч була незначна і невистарчальна, хоч часто ці люди завдавали собі багато труду. Бували випадки, що одним імігрантом займались дві-три особи, а інші були полишені самі собі. Такий стан, очевидно, не міг тривати довше якщо українське громадянство в свідоме своїх завдань і обовязків зглядом нової іміграції. Потребу зорганізованої акції відчував кожний, хто лиш заінтересувався приїздом наших скитальників.

Дня 13 лютого 1948 Обєднаний Комітет м. Ню Йорку, в порозумінні зі ЗУАДК і організацією „Самопоміч" скликав збори товариств, на яких по довшій і річевій дискусії вибрано комітет, який мав зайнятися допомогою новоприбуваючим імігрантам. Імена осіб, які ввійшли до того комітету були проголошені після зборів в часописах.

Тому що праця, яку мав виконувати цей вибраний комітет, є незвичайно складна, коли мати на увазі брак мешкань і незнання мови та обставин, показалася к о н е ч н а потреба переорганізувати цей комітет і вибрати до нього більше осіб зі старшої громади, які могли б поправадити працю успішніше. Тому дня 26 березня 1948 відбулися ще одні збори Обєднаного Комітету і Самопомочі в порозумінні зі ЗУАДК і цей комітет перевибрано. До нього тим разом ввійшла більшість старших імігрантів тому, що вони живуть в Америці довгі роки і знають англійську мову, та можуть дати більшу поміч потребуючим. Цей комітет названо Український Переселенчим Осередком в Ню Йорку.

Після тих зборів вибрана управа Переселенчого Осередку винайняла і уладила домівку з бюром, закупила потрібні речі, встановила телефон і дня 3 травня розпочала свою працю. На Великдень, коли в гостелях було около 30 новоприбувших українців з Европи, Переселенчий Осередок влаштував Свячене, щоб дати змогу нашим новим імігрантам відсвяткувати гідно цей перший Великдень на вільній американській землі. В Свяченім взяло участь понад 40 осіб в тім і члени Переселенчого Осередку і Обєднаного Комітету. На це Свячене зложилися дари від наших знаних бизнесменів в Ню Йорку, а це Платона Стасюка і Миколи Гладуна, за що на цім місці Переселенчий Осередок складає їм щиру подяку. Присутні члени П. О. і Обєднаного Комітету зложили з нагоди Свяченого $20, а секр. відділу 204 УНС Микола Близнак від того ж відділу на працю П. О. $50.

Дня 13 травня 1948 відбулись перші формальні збори П.О. на яких був головний директор ЗУАДК д-р Галан, також і місто-голова Микола Мурашко. Почавши від Великодня П.О. веде систематичну працю, цебто старается дати всяку можливу початкову поміч новим імігрантам, як що до мешкання і праці, а теж вишукує й знайомих і т.п.

З огляду на великий брак мешкань, особливо в Ню Йорку, П.О. звертається до всего нашого громадянства з просьбою стати нам до помочі і інформувати нас про мешкання і працю, якщо хто про це знає. Ми свідомі великих трудношів в цій праці, а теж розуміємо, що ту працю мусить хтось виконати, щоб самі наші брати і сестри не осудили нас за нашу байдужність до їх приїзду в чужий і незнаний їм край.

Досі громада Нюарк дала чи не найбільшу поміч новим імігрантам і сміло можна поставити цю громаду за взір, як можна вести праці і нести братню поміч при малім числі осіб і при ще менших грошевих засобах. В слід Нюарку повинні піти інші громади в околиці Ню Йорку і де-що більше заінтересуватись приїздом наших скитальців до Америки.

Крім мешкань і праці потребуємо убрання, особливого дітючого. Переселенчий Осередок міститься в домівці 11 East 7th St., New York City, телефон: Oregon 3-4370. Склад Переселенчого Осередку: Марія Демидчук голова, о. Орест, ЧСВВ місто-голова; Анна Курило екзекутивна секретарка, Катерина Пелешок касієрка; члени: Іванна Бенцал, Марія Марусевич, Інж. Петро Красноніс, Семен Угорчак, Яків Тарас, Стефанія Абрагамовська, Катерина Джорожія, Катерина Моторна, Дарія Кульчицька, П. Марчак і Микола Гаврилко як предсідник Обєднаного Комітету.

Ми віримо, що наші завдання виконаємо лише при допомозі всего нашого громадянства. Тому спільними силами і жертвенністю берімся до праці, яку накладає на нас теперішна важка хвиля.

Марія Демидчук,
голова П. О.

ПРОТОКОЛ

З нарад річного засідання головного уряду У. Н. Союзу, що відбулось в днях 22-го до 26-го березня 1948 року, в Домі У. Н. Союзу під ч. 81-83 Гренд Стріт, Джерзі Ситі, Н. Дж. (Продовження).

7)

РОЗХІД:

Виплати з посмертних фондів	$442,141.46	$
Виплати з фонду адміністраційного	285,534.90	
Виплати з фонду резервового	411.66	
Виплати з фонду конвенційного	206.18	
Виплати з фонду запомогового	26,741.13	
Виплати з фонду народного	6,000.00	
Виплати з фонду сирітського	11,571.34	
Виплати з фонду Згоди Братств	2,867.15	
Виплати з фонду обезпеки інвестицій і смертности	1,134.01	
Разом		776,607.83
Інвестиції:		
Інвестовано в бондах	1,123,272.29	
Інвестовано в морґеджах	3,000.00	
Позички членам	26,335.39	
Піднесено вартість інвестиції в реальности	400.00	
Разом інвестовано		1,153,007.68
Розхід за час від 1. січня до 31. грудня 1947 р.		$1,929,615.51

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ.

Готівка з кінцем 31. грудня 1946 р. осталася	$ 532,197.58
Прихід за час від 1. січня до 31 грудня 1947 р.	1,833,548.27
Разом	$2,365,745.85
Розхід за час від 1. січня до 31. грудня 1947 р.	1,929,615.51
Готівка з кінцем 31. грудня 1947 р. остається	$ 436,130.34

МОЛОД. ДЕПАРТАМЕНТ:	ПРИХІД:	РОЗХІД:
Перший піврік	$ 99,779.26	$ 96,535.52
Другий піврік	85,981.57	68,563.14
Разом	$185,760.83	$165,098.66

ПРИХІД:

З місячних вкладок від членів	$132,679.19	$132,679.19
Відсотки від бондів	18,560.29	
Відсотки від морґеджів	2,451.91	
Заробок на бондах	720.00	
Разом від інвестицій		21,732.20
Звільнення членів від плачення вкладок (дивіденда)	2,200.20	
Інші звороти	31.08	
Разом		2,231.28
Інвестиції:		
Продаж і сплати бондів	20,280.00	
Сплати морґеджів	8,434.77	
З переносу на обниження вартости інвестицій в бондах	401.08	
З переносу на підвищення вартости інвестицій в бондах	2.31	
Разом		29,118.16
Прихід за час від 1. січня до 31. грудня 1947 р.		$185,760.83

РОЗХІД:

Виплати з фонду посмертного	$ 20,700.56	$
Виплати з фонду адміністраційного	33,907.04	
Разом		54,607.60
Інвестиції:		
Інвестовано в бондах	107,491.06	
Інвестовано в морґеджах	3,000.00	
Разом		110,491.06
Розхід за час від 1. січня до 31. грудня 1947 р.		$165,098.66

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ.

Готівка з кінцем 31. грудня 1946 р. осталася	$ 44,753.51
Прихід за час від 1. січня до 31. грудня 1947 р.	185,760.83
Разом	$230,514.34
Розхід за час від 1. січня до 31. грудня 1947 р.	165,098.66
Готівка з кінцем 31. грудня 1947 р. остається	$ 65,415.68

Зіставлення білянсу:

Загальне майно старших членів з кінцем 31. грудня 1947 року остається	$8,783,107.43
Загальне майно молодечого департаменту з кінцем 31. грудня 1947 року остається	844,653.92
Разом	$9,627,761.35

Активи не втягнені до загального маєтку:

1) Відсотки від морґеджів з кінцем 31. грудня 1947 р. платні в 1948 році	4,856.89
2) Відсотки від членських позичок з кінцем 31. грудня 1947 р. платні в 1948 році	8,625.16
3) Відсотки від бондів з кінцем 31. грудня 1947 р. платні в 1948 році	47,480.22
4) Відсотки з банків з кінцем 31. грудня 1947 р. платні в 1948 році	41.94
5) Залеглі місячні вкладки з відділів з кінцем 31. грудня 1947 року виносять	6,799.87
Разом	$ 67,804.08
Майно старших членів і молодечого департаменту з кінцем 1947 року	9,627,761.35
Разом	$9,695,565.43

В загальній сумі майна У. Н. Союзу є втягнені 219 невиплачених сирітських частей разом з відсотками в сумі $82,264.95.

Крім цього є ще такі фонди:

Фонд Захисту-Сиротинця.

Цей фонд виносив 31. грудня 1946 року	$43,761.11
Прихід відсотків з бондів в 1947 році	977.45
Заробок на спроданих бондах	310.00
Разом	$45,048.56
Заплачено відсотки на закуплених бондах	18.19
Дня 31. грудня 1947 року фонд виносив	$45,030.47

Фонд бл. п. С. Ядловського.

Цей фонд виносив 31. грудня 1946 року	$3,048.31
Прихід відсотків з бондів в 1947 році	62.78
Прихід відсотків з банків в 1947 році	8.24
Заробок на спроданих бондах	98.75
Разом	$3,218.08
Заплачені відсотки на закуплених бондах	5.33
Дня 31. грудня 1947 року цей фонд виносив	$3,212.75

Згідно з банковими книжечками і банковими виказами готівка знаходиться в банках, котрі подаємо в цьому звіті. Банк, означений зіркою, це банк заморожений.

Готівка У. Н. Союзу, старих і нових родів обезпечення, знаходиться в отсих банках;

Назва банку:	Місцевість:	Ч. кн.:	Конто:	Назва фонду:	Сума:	Разом:
First National Bank	Jersey City, N. J.		Real Estate Dept.		$35,459.98	$35,459.98
Commercial Trust Co.	Jersey City, N. J.		Check Acc't	Mort. Fd.	18,354.69	
Commercial Trust Co.	Jersey City, N. J.		Special Acc't.		22,617.80	
Commercial Trust Co.	Jersey City, N. J.		Check Acc't	Svoboda	6,763.61	47,736.10
Hudson County National Bank	Jersey City, N. J.		Check Acc't	Mort. Fd.	18,320.59	18,320.59
Union County Trust Co.	Elizabeth, N. J.		Check Acc't	National Fd.	7,422.03	7,422.03
Chase National Bank	New York, N. Y.		Check Acc't	Mort. Fd.	100,890.68	
Chase National Bank	New York, N. Y.		Check Acc't	Dividend	6,351.50	107,242.18
Irving Trust Co.	New York, N. Y.		Check Acc't	Adm. Fd.	35,345.61	
Irving Trust Co.	New York, N. Y.		Check Acc't	Indg. Fd.	16,594.59	51,940.20
Public Nat'l Bank & Trust Co.	New York, N. Y.		Check Acc't	Orphan's Fd.	11,702.71	11,702.71
* N. J. Title Guar. & Trust Co.	Jersey City, N. J.	20,600	Sav. Dept.	Adm. Fd.	1,865.58	
* N. J. Title Guar. & Trust Co.	Jersey City, N. J.		Check Acc't	Adm. Fd.	250.89	2,116.47
Guaranty Trust Co.	New York, N. Y.		Check Acc't	Mort. Fd.	50,932.76	50,932.76
Bankers Trust Co.	New York, N. Y.		Check Acc't	Mort. Fd.	59,019.81	59,019.81
Royal Bank of Canada	Toronto, Ont. Can.		Check Acc't		37,147.21	37,147.21
Ukrainian Savings Co.	Cleveland, O.		Sav. Dept.	Mort. Fd.	5,592.18	5,592.18
Nat'l Newark & Essex Banking Co.	Newark, N. J.		Check Acc't	Concord Fd.	1,498.12	1,498.12
				Total	$436,130.34	$436,130.34

Готівка молодечого департаменту У. Н. Союзу знаходиться в отсих банках:

Назва банку:	Місцевість:	Ч. кн.:	Конто:	Назва фонду:	Сума:	Разом:
Union County Trust Co.	Elizabeth, N. J.		Check Acc't	Adm. Fd.	$ 8,343.12	$ 8,343.12
* N. J. Title Guar. & Trust Co.	Jersey City, N. J.	18,336	Sav. Dept.	Adm. Fd.	1,002.71	
* N. J. Title Guar. & Trust Co.	Jersey City, N. J.		Check Acc't	Adm. Fd.	325.47	
* N. J. Title Guar. & Trust Co.	Jersey City, N. J.		Special Acc't		829.71	2,157.89
Public Nat'l Bank & Trust Co.	New York, N. Y.		Check Acc't	Mort. Fd.	21,266.22	21,266.22
Commercial Trust Co.	Jersey City, N. J.		Special Acc't		4,651.06	4,651.06
Royal Bank of Canada	Toronto, Ont. Can.		Check Acc't		14,856.86	14,856.86
Guaranty Trust Co.	New York, N. Y.		Check Acc't		13,913.39	13,913.39
Chase National Bank	New York, N. Y.		Dividend Acc't	Dividend	227.14	227.14
				Total	$65,415.68	$65,415.68

Заморожений банк 1947 р. виплатив 5% дивіденди.

Готівка Сиротинця-захисту У. Н. С. знаходиться в отсих банках:

Назва банку:	Місцевість:	Ч. кн.:	Конто:	Сума:	Разом:
Nat'l Newark & Essex Banking Co.	Newark, N. J.		Check Acc't	799.72	799.72

Фонд ім. С. Ядловського ульокований:

Назва банку:	Місцевість:	Ч. кн.:	Конто:	Сума:	Разом:
Provident Inst. for Savings	Jersey City, N. J.	5,279	Sav. Dept.	689.45	689.45

(Дальше буде).

З ЖИТТЯ ГРОМАД і ОРГАНІЗАЦІЙ

ДІТРОЙТ, МИШ.

Жіночі організації на працю У. К. Комітету.

Треба дати признання українському жіноцтву в Дітройті, що воно розуміє вагу політичної акції в обороні України та українського народу. Тому саме попирає працю Українського Конґресового Комітету та Панамериканської Української Конференції. Ця наша допомога є від часу, як відбувся третій Конгрес У. К. Комітету в Вашингтоні, постійна. Замітне, що наш 31 відділ Союзу Українок Америки, хоч найменший числом, а стоїть на першому місці в цій допомозі, бо вислав за цей час $165 на політичну акцію, Український Золотий Хрест, від. 34 $96, Відділ 5 СУА $75, а Відділ 26 $50. З чоловічих організацій стоїть на першому місці Український Демократичний Клюб при Ґрейлинґ. Повний звіт буде поданий іншим разом. Тут згадуємо за це тільки тому, що хочемо цею згадкою заохотити інших до жертв на цю важну працю, яку веде Український Конгресовий Комітет. Памятаймо, що це є оборона права українського народу на вільне й самостійне життя. Якраз тепер проголошено кампанію на $50,000, щоби дати засоби на дальшу працю. Американські поляки дають кожного року сотні тисяч долярів на оборону Польщі. Ми теж мусимо розуміти, що й оборона України потребує теж і грошей на видавання журналів, бюлетенів та іншу акцію. Українську справу треба висвітлювати і боронити всюди, теж і в Вашинґтоні. Треба їздити й всюди стукати до різних дверей і хоч так боронити Україну та допомогати її визвольним змаганням. Це все потребує багато грошей, які треба нам зложити з радістю, що маємо людей та організації, які дбають за українську справу та розкривають перед Америкою те пекло, у якому мучиться український нарід.

Анастазія Г. Біловус,
секр. 31 від. СУА.

МАЙНЕРСВИЛ, ПА.

Писанка на працю У. К. Комітету.

В українській громаді Майнерсвил переведено збірку (Лісти 1329-30) на політичну акцію для Допомоги Визволенню України, яку то акцію ведуть Український Конгресовий Комітет та Панамериканська Українська Конференція. Зібрано $192.03, яку то суму як цьогорічну „Писанку" переслав до У.К.К. о. М. Данилович. Жертвували: І. і К. Мачузік $5; по $2: о. М. Данилович, А. і Н. Демчур, Д. Сима; по $1: А. Брілла, М. Гнат, М. Смілко, І. Демчур, М. Дробик, І. Коцур, І. Депский, М. Юґас, Ю. Музичка, А. Пукас, А. Шпирко, Т. Купар, Т. Словінський, В. Онушко, М. Сорокач, П. Воркун, Т. Ванінський, П. Вивюрка, М. Рудик, І. Крамар, А. Целеп, П. Варищак, А. Онушко, С. Тимчишин, М. Малинчак, М. Мюзик, А. Стець, М. Саміло, М. Гоцко, Н. Ґловач, М. Вочин, А. Онушко, В. Опалко, М. Вайда, Т. Круль, Т. Басик, Г. Дробик, І. Беньо, І. Мицишин, Н. Німас, О. Самець, С. Гозела, Н. Вивюрка, Г. Демчур, І. Зятик, І. Кіцак, К. Мацюжак, П. Качмарик, В. Цапик, Д. Білас, А. Пелиш, П. Левчак, М. Клепчик, І. Крамар, В. Демчук, І. Демчур, І. Мицьо, М. Ґаловський, А. Гадук, І. Кіцак, М. Брілла, І. Гнат, І. Семенюк. Дрібними жертвами $117.03. Разом $192.03.

НІМЕЧЧИНА В ЕВРОПЕЙСЬКІЙ ПОЛІТИЧНІЙ РІВНОВАЗІ.

Берлін, 1 червня. — У зв'язку зі закінченням конференції західних держав в Лондоні в справі Німеччини, тут у західних військових колах висловлюють думку, що об'єднання та відповідне державне оформлення західної Німеччини є необхідне для вдержання політичної, військової і господарської рівноваги між Сходом і Заходом.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 26. травня 1948 р. помер у 63. році життя

АНДРІЙ ГАМЕР.

Покійний походив з села Радихівці, пов. Мостиська. Полишив жену Софію, 4 синів: Петра, Івана, Михайла і Миколу, пять дочок: Ганну, Марію, Катерину, Гелен і Еву та 10 внуків.

Похорон відбувся в суботу, 29. травня в Oxford; N. J. — В. Й. П.!

А. Савран, секр.

ТАРЗАН, ч. 1855. У руках звірюки.

Попавши в завидь, щоб її опікунчий товариш не заінтересувався іншою самицею, Кіля підкралася до Тіни.

Нагло Тіна почула, що хтось схопив її і відніс набік. „Кунґу!" — закликала вона з перестраху.

Одначе Кунґу саме тоді був зайнятий смертельною боротьбою з своїм ненависним ворогом. Він нічого не памятав, нічого не чув.

Зате Крис Дженсен почув крики Тіни, які розбудили в його замряченій голові свідомість. — „Тіно, доню моя" — застогнав він.